

Το μυστήριο της Θείας Ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού

Ορθοδοξία / Θεολογία

π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, Θεολόγος

Θαύμα θαυμάτων συντελείται σήμερα στο ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ. Ο Θεός-Πατέρας εκπληρώνει την υπόσχεσή του προς τους ανθρώπους και από άπειρη αγάπη αποστέλλει στη γη τον Υιό του ως Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου. Ο Υιός και Λόγος του Θεού δέχεται από υπακοή στον Θεό-Πατέρα Του να κλίνει ουρανούς και να κατέλθει στη γη ενδυόμενος την ανθρώπινη φύση για χάρη των ανθρώπων.

Και το Πνεύμα το Άγιο τελεσιουργεί το ξένο και παράδοξο θαύμα της ενανθρωπήσεως του Θεού και καθιστά εφικτό ό,τι δεν είναι δυνατόν σύμφωνα με τους νόμους της φύσεως, καθιστά εφικτή την έλευση του δευτέρου προσώπου της Αγίας Τριάδος, του Υιού του Θεού, εν δούλου μορφή και τη γέννησή του εν χρόνω από την Παναγία Παρθένο.

Ο άνθρωπος πλάστηκε από το Θεό να γίνει Θεός. Αλλά το μοιραίο γεγονός της πτώσεως ανέστειλε από αυτόν αυτή την δυνατότητα και τον απέκοψε από την

κοινωνία του Θεού. Κατά τον άγιο Γρηγόριο Νύσσης η αμαρτία τον άνθρωπο «πτύμα εποίησεν[1]». Αυτή είναι η αιτία της ενανθρωπίσεως του Θεού.

Ο Θεάνθρωπος Ιησούς, εκτός από την υπακοή στον Θεό - Πατέρα Του, δεν διστάζει να υπακούσει και στους ανθρωπίνους νόμους, προκειμένου να λυτρώσει το πλάσμα του.

Αποδέχεται την απογραφή, σύμφωνα με το δόγμα του Καίσαρος, ανάμεσα στους πεπερασμένους ανθρώπους, για να απογράψει τους ανθρώπους, οι οποίοι θα πιστέψουν στο όνομά Του και θα Τον δεχθούν ως τον Σωτήρα και Λυτρωτή τους, «έν ούρανοῖς».

Οι Ρωμαίοι, όταν αποτελούσαν κράτος μόνοι τους, έκαναν απογραφή κάθε πέντε χρόνια. Όταν κατέκτησαν λαούς πολλούς και έγιναν μία αχανής αυτοκρατορία,

επειδή ήταν δύσκολο να διοργανώνουν απογραφή κάθε πενταετία, τριπλασίασαν το διάστημα και το έκαναν δεκαπενταετία. Η απογραφή άρχιζε κάθε φορά με ένα διάταγμα του αυτοκράτορα. Ο ευαγγελιστής Λουκάς το διάταγμα αυτό το λέει στα ελληνικά «δόγμα». Οι πρώτες παγκόσμιες απογραφές άρχισαν επί του δευτέρου Ρωμαίου αυτοκράτορα Οκταβιανού Αυγούστου, ο οποίος μετά από πολλούς εξωτερικούς και εμφυλίους πολέμους επικράτησε ως μονάρχης όλου του γνωστού τότε κόσμου. Η πρώτη απογραφή στους Εβραίους συνέπεσε με τη γέννηση του Χριστού. Η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία τότε περιλάμβανε πολλά έθνη. Ορισμένα από τα έθνη αυτά είχαν δικούς τους βασιλιάδες. Αλλά όλοι οι βασιλιάδες εκείνοι ήταν δούλοι του αυτοκράτορα της Ρώμης, ο οποίος ήταν βασιλιάς των βασιλιάδων και διόριζε ή απέλυε τους βασιλιάδες σαν ιδιωτικούς υπαλλήλους. Κατά τους χρόνους που γεννήθηκε ο Χριστός, είναι γνωστό σε όλους ότι αυτοκράτορας της Ρώμης ήταν ο Αύγουστος και βασιλιάς υποτελής των Εβραίων ο Ηρώδης.

Απογράφεται ο Χριστός στη γη «τῷ Καίσαρος δόγματι πειθήσας[2]», όπως γράφει ο ἅγιος Κοσμάς ὁ μελωδός στον κανόνα των Χριστουγέννων, μεταξύ των δούλων του Καίσαρος, προκειμένου να ελευθερώσει εμάς που είμασταν υπήκοοι και δούλοι του διαβόλου και της αμαρτίας από τα δεσμά τους και να μας αποδώσει την ελευθερία των τέκνων του Θεού.

Το μέγιστο και απόκρυφο απ' αιώνων μυστήριο της πρόνοιας και του σχεδίου της αφάτου αγάπης και φιλανθρωπίας του Θεού, κατά το οποίο: «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο [3]». Δηλαδή τέλειος άνθρωπος ὅμοιος με εμάς σε όλα εκτὸς ἀπὸ τὴν αμαρτία, για να επαναφέρει την ανθρώπινη φύση στην προπρωτική παραδείσια κατάσταση της. Η φάτνη μεταβάλλεται σε θρόνο των Χερουβείμ, διότι ο Θεός έχει ενδυθεί ανθρώπινη σάρκα.

Η υπερφυσική σύλληψη του Θεανθρώπου Τον καθιστά απολύτως ελεύθερο ἀπὸ τὸ κράτος τῆς αμαρτίας, ἡ οποία ἐπηρεάζει τὴν πεπτωκυία φύση τῶν ἀνθρώπων και τους τυραννά διὰ μέσου του πόνου. Καταδέχεται ο Χριστός, ως Θεός και Κτίστης τῶν πάντων, να φορέσει τὴν φτωχή και γεμάτη αμαρτίες ἀνθρώπινη σάρκα.

Ταπεινώνεται ο Θεός ἀπὸ ἀγάπη για να υψώσει αὐτὸν που ἀγαπά, τὸν ἀνθρώπο.

Ὅλα μεταμορφώνονται και γίνονται, μαζί με τὸν ἀνθρώπο, οὐράνια και ἅγια.

Τὸ φτωχικό σπήλαιο γίνεται παλάτι του Βασιλιά τῆς δόξης, μέσα στο οποίο ἔρχεται ἡ ἄσημη Κόρη τῆς Ναζαρέτ, ως Βασίλισσα οὐρανοῦ και γῆς, για να γεννήσει τὸν Σωτῆρα του κόσμου.

Τα φτωχικά σπάργανα γίνονται βασιλικά ενδύματα.

Η ταπεινή φάτνη των ζώων γίνεται τόπος αγιάσματος, γιατί δέχθηκε το θείο Βρέφος.

Τα ζώα αγκάλιασαν και ζέσταναν με τα χνώτα τους τον Δημιουργό τους.

Η ένδοξη γέννησή Του ενώνει τον ουρανό και τη γη αποκαθιστώντας την κοινωνία μας με τον Θεό και υπερνικώντας την αποξένωση πού προκάλεσε η αμαρτία. Και αυτή ηθεϊκή αποκάλυψη μας δείχνει την οδό της επιστροφής μας στο κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Θεού.

Λαμβάνοντας σάρκα ανθρώπινη ο Χριστός αποκαλύπτει την οδό προς την αγιότητα, την ένωση του ουρανού και της γης μέσα στον καθένα από εμάς.

Η γέννηση του Χριστού φανέρωσε στον κόσμο τον αληθινό Θεό και Σωτήρα. Ανέτειλε το φως το της γνώσεως! Εκείνοι που λάτρευαν τα άστρα και την κτίση διδάχθηκαν να προσκυνούν τον κτίστη των απάντων και ασφαλώς να μην τοποθετούν στη θέση Του τα κτίσματα! Η κατ' εξοχήν γνώση και σοφία είναι αυτή. Ο σαρκωθείς Θεός δεν έχει απλώς σοφία, αλλά είναι η όντως σοφία! Και η Αγία μας Εκκλησία διδάσκει πώς αρχή της σοφίας είναι ο σεβασμός προς τον Κύριο.

Αν δεν ήταν τα Χριστούγεννα, δεν θα είχαμε Ανάσταση. Αν δεν υπήρχαν τα Χριστούγεννα δεν θα είχαμε τη Θεοτόκο, δεν θα είχαμε Αγίους και βέβαια δεν θα είχαμε εκκλησία . Στο πλαίσιο της πνευματικής μας προετοιμασίας για τα Χριστούγεννα να ανοίξουμε την καρδιά και το μυαλό μας για να βιώσουμε το Θείο Μυστήριο της Ενανθρωπήσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Ας καθαρίσουμε τις καρδιές μας, ώστε να γίνουν το θείο Σπήλαιο για να γεννηθεί ο Χριστός μας, απαλλαγμένοι από τις κακίες, τους εγωισμούς που μας ταλανίζουν στην καθημερινότητα. Ας κάνουμε λίγη θυσία για να λάβουμε μεγάλο ουράνιο μισθό.

Καλά, ευλογημένα και πανευφρόσυνα Χριστούγεννα!!!

Παραπομπές:

[1] Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, PG 44, 508 CD, εις τους Ψαλμούς.

[2] Τροπάριο του α΄ κανόνος της ε΄ ωδής της εορτής.

[3] Ιωάννου 1,14.

<https://bit.ly/3mJ0BEx>